

Met fakkel, krans en voedselpakket

Zondag begint de advent. Wat betekent die sterke tijd voor christenen in Vlaanderen?

- ▶ Duizend jongeren tijdens jaarlijkse fakkeltocht in Limburg
- ▶ Talrijke parochies zamelen voedsel in voor armen in de buurt
- ▶ Website met adventskalender is dagelijkse bron van inspiratie

Lieve WOUTERS

Voor het negentiende jaar op rij stappen straks, aan de vooravond van de advent, meer dan duizend Limburgers mee op in een fakkeltocht. Jongerengroepen worden in het bijzonder aangesproken voor dit evenement en ze beantwoorden die oproep ook. Meer zelfs, veel van de groepen bereiden zich erop voor met spelen bezinningsmateriaal aangeboden door IJD Hasselt. Dit jaar staat de figuur van Johannes de Doper centraal. Of jongeren die figuur nog wel kennen? Daar dient het spel voor. Twee versies zijn er, een eerste kennismaking en een opfrissing.

Straks tijdens de fakkeltocht in Zonhoven denken de deelnemers na over de vraag of zij de Messias zouden herkennen. Zouden ze ook aan Hem twijfelen zoals Johannes die vanuit de gevangenis leerlingen uitzond om te vragen of Hij het werkelijk was? Wat verwachten we precies van Jezus?

Met fakkels in de hand baadt de tocht in het licht. „Dat er zo veel mensen deelnemen aan dit evenement, heeft wellicht te maken met de bijzondere, hartverwarmende sfeer”, zegt IJD-medewerker Sarah Doucet. „Kerstmis

blijft een van de belangrijkste feesten voor christenen en de advent is dan ook een dankbare periode om daar naartoe te leven.”

In menig huisgezin gaat de handigste aan de slag met dennengroen, kaarsen en rood lint. Ook in de parochies krijgt de traditionele adventskrans met symbolen voor hoop, liefde en licht een plaats. Op enkele plaatsen, zoals in Lanaken en Hasselt, worden zelfs werkwinkels georganiseerd om ouders en kinderen te helpen hun krans in elkaar te knutselen. In onder meer Izegem en Kachtem worden parochianen uitgenodigd hun kransen mee naar de kerk te nemen om ze tijdens de viering te laten zegenen.

Advent is ook de tijd bij uitstek om mensen in nood nabij te zijn. Armoede wordt immers ervaren als een onrecht, dat de komst van de Vrede vorst hindert. Vandaar dat in heel wat parochies de adventstijd gelijkstaat met solidariteitsacties, vaak geïnspireerd

In Mechelen opent aan het begin van de advent een opvanghuis onder impuls van een diaken

door de campagne van Welzijnszorg, die dit jaar aandacht vraagt voor armoede op het platteland. De parochies die deze oproep ter harte nemen, zijn niet te tellen.

Concrete acties gaan van het inzamelen van voedselpakketten voor de kringwinkel in de buurt tot de verkoop van soep (ruim 500 liter in Ruiselede) en collectes in de mis voor projecten van Welzijnszorg. In Tongeren steken jongeren de handen uit de

mouwen bij zieken en ouderen, in Poverello of in een woonboerderij voor mensen met een beperking. In Mechelen opent aan het begin van de advent dan weer een opvanghuis voor dak- en thuislozen onder de stuwende kracht van een diaken.

Dat de advent een vreugdevolle tijd is, blijkt uit de vele zangstonen in Vlaanderen, onder meer in de Finisterraekerk in Brussel. Daarbij is er opmerkelijk veel aandacht voor Marialiederen. Niet verwonderlijk, want is zij niet de enige die letterlijk van Hem in verwachting was?

In diezelfde Finisterra vindt gedurende de advent wekelijks een bezinningsmoment plaats, waar ook de maandelijkse jongerenavond *Just Try God* doorheen gevlochten wordt, dit keer met een getuigenis van zuster Simone die jarenlang aalmoezenier was in een van de grootste gevangenissen van de Verenigde Staten. In Keerbergen gaat de parochie door met haar succesformule *Viermaal stilvallen*.

Gebedswaken, adventsconferenties en Bijbelavonden, biechtgelegenheid en ‘oasemomenten’, noem maar op. Ook al zijn er heel wat plaatsen waar het leven zijn gangetje gaat en vooral de winkels Kerstmis voorbereiden, er zijn in Vlaanderen voldoende plekken waar christenen elkaar kunnen vinden en de komst van de Mensenzoon voorbereiden.

Op de website www.hierzittoe.komstin.be gaat onder impuls van het bisdom Gent en IJD-Jongerenpastoraal Vlaanderen vanaf 1 december tot slot het eerste luik van een adventskalender open. Een filmpje, een fragment uit de Bijbellesing van de dag en een lied of kunstwerk zullen dagelijks inspireren.

STANDPUNT

Bert CLAERHOUT

Wereldburgers zonder politieke belangstelling

” Op de radio hoorde ik vertellen over de vele hulpacties in Vlaanderen voor de slachtoffers van de tyfoon Haiyan, die op de Filipijnen een spoor van dood en vernieling achter zich liet, en in de kranten las ik dat de online giften snel op gang kwamen. Ons land bleek ook bijzonder actief in het digitale vrijwilligersnetwerk. Tal van Belgische vrijwilligers hielpen mee bij het digitaliseren en preciseren van de getroffen gebieden en het vertalen van noodoproepen op Facebook. Ze deden dat vaak anoniem en vanachter hun computer thuis. Een voorbeeld van wereldburgerschap, ongetwijfeld.

Houden zo, ook al lijkt die bereidheid om te helpen niet altijd evident. We zijn nu eenmaal gevoeliger voor het leed van onschuldige slachtoffers van een natuurramp dan voor het lot van armen en noodlijdenden in onze eigen buurt. Wie hier door de mazen van het net valt, verwijzen we liever door naar de overheid en haar gestructureerde hulpverlening – al leert het vele vrijwilligerswerk dat we dat niet mogen veralgemenen. Hoe dan ook, uit het onlangs gepubliceerde rapport van de Vlaamse Regionale Indicatoren (VRIND 2013) blijkt dat de Vlaming het begrip ‘goed burgerschap’ almaar meer definieert als het correct navolgen van wetten en regels, en minder als het helpen van sociaal achtergestelde groepen.

Uiteraard gaat het hier niet om een of/of-, maar om een en/en-verhaal. Voor een samenleving is het zowel belangrijk dat de wetten worden nageleefd als dat er een klimaat heerst waarin mensen van diverse gezindten voor elkaar begrip hebben en waarin de welgestelde bevolkingscategorieën solidair zijn met de behoeftigen. De cijfers van het VRIND-rapport zijn daarover niet verontrustend, maar geven toch aan dat het naleven van de wetten en het niet ontduiken van belastingen hoger worden ingeschat dan in 2004 en 2009. Mensen helpen die het minder goed hebben daarentegen haalt een slechtere score dan tien jaar geleden.

Naast een goede naleving van de burgerschapsplichten heeft de samenleving alle baat bij een actieve politieke betrokkenheid. Dat impliceert het uitbrengen van een stem bij verkiezingen, het volgen van wat de overheid doet en eventueel het opnemen van engagementen in politieke en sociale verenigingen. Opleidingsniveau en leeftijd spelen daarbij een grote rol. Naarmate ze stijgen, wordt de politieke betrokkenheid belangrijker ingeschat. Van groot belang is ook het vrijwilligerswerk. Actief politiek burgerschap is voor vrijwilligers veel belangrijker dan voor niet-vrijwilligers.

Hoewel uit het 470 bladzijden tellende rapport blijkt dat de overgrote meerderheid van de Vlaamse bevolking nog steeds zeer veel van de overheid verwacht, toont minder dan 25 procent van de volwassen Vlamingen belangstelling voor politiek. Die interesse ligt hoger bij mannen (32 procent), geschoolden (45 procent) en 55- tot 65-jarigen (30 procent), en lager bij vrouwen (15 procent), laaggeschoolden (10 procent), 25- tot 35-jarigen (18 procent) en 75-plussers (17 procent). Vlamingen liggen ook nauwelijks wakker van politieke discussies, noch over het lokale, nationale of Europese niveau. We bevinden ons hier in gezelschap van de Polen, Portugezen en Roemenen.

Die beperkte politieke belangstelling hangt ongetwijfeld samen met de sterke gevoelens van politieke onmacht. Drie op de vier Vlamingen gaat ervan uit dat de bevolking machteloos staat tegenover partijen die bij verkiezingen van alles beloven, maar waar weinig of niets van terecht komt. Bijna twee op de drie is het eens over de stelling dat politici alleen in de stem van de kiezer, maar niet in zijn mening geïnteresseerd zijn. Tot slot vindt maar liefst de helft van de Vlamingen dat politici nooit luisteren naar gewone mensen en dat stemmen zodoende geen zin heeft. Precies zes maanden vóór de Vlaamse, federale en Europese verkiezingen is dat een allesbehalve hoopgevende vaststelling.”

Een bijzondere, hartverwarmende sfeer tijdens de fakkeltocht vorig jaar in Bree. © Daniel Hens